

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 504/2018
26.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Драгише Милетића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 95/17 од 12.10.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 519/17 од 23.01.2018. године, на седници већа одржаној 26.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Драгише Милетића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 95/17 од 12.10.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 519/17 од 23.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу ЗК 95/17 од 12.10.2017. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које јој је суд изрекао условну осуду, тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљена у року од 2 (две) године од правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, истом пресудом је окривљена обавезана да приватној тужиљи ББ, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 88.260,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 519/17 од 23.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Горана Каличанина, а пресуда Основног суда у Алексинцу ЗК 95/17 од 12.10.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Драгиша Милетић, у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или укине другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене АА, у захтеву за заштиту законитости износи сопствену анализу и оценоу изведених доказа другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама и с тим у вези истиче да је суд извео погрешан закључак да се у радњама окривљене стичу обележја кривичног дела које јој је стављено на терет. Због наведеног, бранилац сматра да је у конкретном случају, учињена повреда кривичног закона на штету окривљене из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, иако бранилац формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, исти суштински оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости означава и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведене повреде одредаба кривичног поступка, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу

у коме је захтев одбацио као недозвољен, а на основу 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић